

ఓ గారడీవాడు వాము చర్మాన్ని నేలమీద వరచి నాగస్వరం ఉడుతున్నాడు. మధ్యమధ్యలో

అక్కడున్న ప్రేక్షకులను చప్పట్లు కొట్టి మంటున్నాడు. వాళ్ళంతా ఆసందంగా చప్పట్లు

కొచ్చున్నాడోలే
వెంకట
సుబ్బారావు

చదువు

చరుస్తున్నారు. రెచ్చిపోయిన ఆసందంతో గారడీవాడు నాగస్వరం ఉడుతున్నాడు. వాము బ్రతికి పైకి లేచి ఎప్పుడు పదగ విప్పుతుందాని ప్రేక్షకులు ఆరాటంగా చూస్తున్నారు.

"చూసింది చాలుకానే ఇక పద" అంటాడు తండ్రి.

"కొంచెం వెయిట్ చేయి దాడి! ఆ వాము బతుకుతుంది. చూసి వెళ్ళదాం" అంటాడు కొడుకు.

"ఆ వాము సంగతి, ఆ గారడీవాడి సంగతి నేను చెబుతాను పద. శుభ్ర చూడాలి నవ ముందు ముందు యింకా చాలా వున్నాయి" అంటూ తండ్రి కొడుకుని వెంటబెట్టుకుని ముందుకు నాగుతాడు.

కొంచెం దూరం వెళ్ళేసరికి ఓ మందులు అమ్మేవాడు కనబడ్డాడు. నేలమీద రకరకాల మూలికలు పరిచివున్నాయి. ఓ మూలికను చూచిస్తూ మందులు వాడు అంటాడు - "ఇది హిమాలయాల్లో మాత్రమే దొరుకుతుంది. ఎంతో శ్రమపడి పట్టుకొచ్చాను. దీనిని అరగదీసి రోజూ రెండుసార్లు పొద్దునా, నాయంత్రం తేనెలో కలిపి తాగితే కీళ్ళనొప్పులు, పక్షవాతం, అజీర్ణం తగ్గిపోయి యువ్వనం వస్తుంది. మతిమరపు తగ్గి జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది. కంటిచూపు మందగించినవాళ్ళకు ఇది అమోఘంగా ఉపయోగపడుతుంది."

"ఎన్నది చాల్తే కానీ ఇహ పద" అన్నాడు తండ్రి.

Rao—

"అదేమిటి దాడి! ఇన్ని గుణాలువున్న మందు మరీ దొరకటం కష్టం కదా. మనమూ కొమక్కంటి మంచిది. హిమాలయాల్లోంచి తెచ్చానంటున్నాడు" అన్నాడు కొడుకు.

కొడుకు అమాయకత్వానికి తండ్రి చిప్పగా నవ్వి "ఆ మందులవాడి సంగతి, ఆ మూలిక సంగతి నీకు తెలిసేట్టు నేను చెబుతాను పద" అన్నాడు

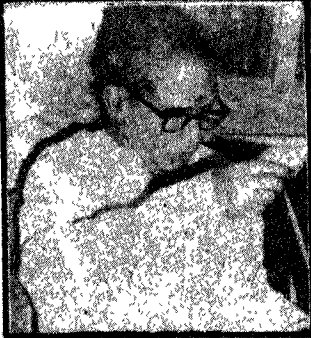
“అభినవానంద వర్ధనుడు” జిమ్మలమడక మాధవరామశర్మ

సంస్కృతాంధ్ర భాషలలో నిరుపమానమయిన పాండిత్యం కలిగి సుమారు ఆరు దశాబ్దాలపాటు అనితర సాధ్యమయిన భాషా సేవ చేసిన శ్రీ జిమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారు జూలై 13వ తేదీ సాయంత్రం బంధుకోటిని, అశేష జనాశిని, దుస్తరమయిన దుఃఖసాగరంలో ముంచి తమ 82వ ఏట కీర్తిశేషులయ్యారు.

శ్రీ జిమ్మలమడక మాధవరామశర్మగారు తెనాలి సమీపంలోని కాడితాడిపర్రు అగ్రహారంలో జన్మించారు. తండ్రి సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు. తల్లి హనుమాయమ్మగారు.

శ్రీ శర్మగారు విజయనగరం మహారాజా సంస్కృత కళాశాలలో “ఉభయ భాషా ప్రవీణ” చదివారు. సంస్కృతాంధ్ర భాషలలోను, అలంకార శాస్త్రంలోనూ విశేషమైన కృషి చేసారు. అలంకార శాస్త్రం ఆయనకు కరతలామలకం. “ద్యున్యలోకం” రచించిన ఆనంద వర్ధనుణ్ణి, “రసగంగాధరం” రచించిన జగన్నాథ పండితరాయని ఆయన క్షుణ్ణంగా అధ్యయనం చేసారు. పెక్కు అలంకార శాస్త్రాలను సంస్కృత భాషలో సుంచి తెలుగులోకి అనువదించారు. భరతముని ప్రవీణమయిన నాట్య శాస్త్రాన్ని “నాట్యవేదం” అనే పేరుతో తెలుగులోకి మార్చారు.

అభ్యసించినవిద్యకు “అధీతి బోధాచరణ ప్రసారాలని నాలుగు దశలు. సంప్రదాయసిద్ధ

మయిన జ్ఞానం ఎవరయితే పొందుతారో, వారు, దానినే చెప్పడం, ఆ చెప్పినటువంటి దానిని ఆచరించడం, ఆ ఆచరించిన దానిని ప్రచారం చెయ్యడం: ఇవి ఆ నాలుగు దశలు.

శ్రీ శర్మగారు సంస్కృతాంధ్రాలను అధ్యయనం చేసే వాటిలోని శాస్త్ర విశేషాలను కీర్తించుకుని: వాటిని విద్యార్థి లోకంలో ప్రచారం చేసారు. విద్య వలన పొందిన బుద్ధిని లోకానికి విద్యతోపాటుగా పంచిపెట్టిన ప్రాతా: స్మరణీయుడు ఆయన.

రచయితగా, కవిగా, వక్తగా, శ్రీ జిమ్మలమడక మాధవరామ శర్మగారు అంధ్రదేశానికి సుపరి చితులే.... తెనాలి సంస్కృత కళాశాలలోను, నెల్లూరు వేద సంస్కృత కళాశాలలోను, గుంటూరులోని ఎ. సి. కళాశాలలోను, డా.కె.వి.కె. సంస్కృత కళాశాలలోను సంస్కృతోపన్యాసకు

లుగా పనిచేసి అపారమయిన విజ్ఞాన్ని పంచెట్టారు.

ఆయన పాండిత్య ప్రకర్షకు ఎన్నో ప్రశంసలు లభించాయి. మహామహోపాధ్యాయ, దర్శనాచార్య సాహిత్యాచార్య లాక్షణిక శిరోమణి, శాస్త్ర విశారద, సాహిత్య సమాఖ్య, సాహిత్య విద్యాతీర్థ, అభినవానంద వర్ధన, రసజగన్నాథ మొదలయిన బిరుదులకు ఆయన అన్వర్త నామధేయుడు. వీరు సత్యసాయి భగవానుని స్తుతిస్తూ 40 వేల శ్లోకాలను వ్రాయడం అద్భుతమయిన విషయం.

సంస్కృత భాషాభివృద్ధికి ఎంతో కృషి చేసి దేశవ్యాప్తంగా చాలా చోట్ల ప్రసంగించారు. భువన విజయం అనే సాహిత్య ప్రధానమయిన గౌరవకంఠో స్వయంగా ఆయన తిమ్మరుసు పాత్ర ధరించి విశేషమయిన ప్రచారం చేసారు. ప్రాచ్య కళాశాలల పాండిత్య వైభవానికి శ్రీ శర్మగారు ప్రతీక.

కులంకవమయిన సంస్కృతాంధ్ర భాషల అధ్యయనానికి ప్రాచ్య కళాశాలలే పట్టుకొమ్మలు. అటువంటి కళాశాలలో చదివిన శ్రీ మాధవరామ శర్మగారు తరువాతి కాలంలో ఆ కళాశాలలోనే అధ్యాపక పుత్తెన్ని చేపట్టి తమ ఆశయాలకీ అనుగుణంగా విద్యాబోధన చేసారు. అటువంటి మహా మహోపాధ్యాయుడు, ఆమరణం అవిశ్రాంత సాహితీ కృషివలదు తెలుగువారి హృదయంలో ఎల్లప్పుడూ నిలిచి ఉంటారనడంలో ఎంత మాత్రమూ అతిశయోక్తి లేదు.

- బలూరి నాగభూషణమ్

చదువు

ఇద్దరూ కొంచెం ముందుకు వెళ్ళారు. అక్కడ జనం బాగా ముగిస్తున్నారు. ఏవో కేకలు, అరుపులు వినబడుతున్నాయి. ‘కొట్టండి, తన్నండి’ అన్న అరుపులు వినబడుతున్నాయి. ఏమిటాని తండ్రి కొడుకులు గుంపులో తలబెట్టి చూశారు. ఎవడో జేబుదొంగ, డబ్బుకోట్లని పట్టుబడ్డాడు. అందరూ ‘కొట్టండి, తన్నండి’ అంటున్నారు కానీ ఎవరూ ముందుకురావడంలేదు. కొడుకు చాలా ఆదుర్గాగా చూస్తున్నాడు.

తండ్రి ‘పదచాలు’ అనేప్పటికీ కొడుకుకు కోపం వచ్చింది. సస్పెన్స్ వదలించాలనిపించలేదు. అప్పుడు తండ్రి లాలనగా కొడుకుతో అన్నాడు “నాయనా! వాళ్ళు అతనిని ఏమీ చేయరు.”

“ఎందుకని” అడిగాడు కొడుకు.

“నీకు సరిగ్గా వినబడిందో లేదో ఆ దొంగ అన్నాడు “నా దగ్గర ఓ చిన్న కెమెరావుంది. ఎవరైతే నన్ను కొడతారో వాళ్ళ ఫోటోలు అందులో పడతాయి. మీరు నన్ను మర్యాదగా పోలీసులకు అప్పగించండి. చట్టాన్ని చేతుల్లోకి తీసుకునే అధికారం మీకులేదు.”

“అయితే ఆ దొంగను వాళ్ళు కొట్టారా? పోలీసులు శిక్షిస్తారా?” అడిగాడు కొడుకు.

“అవును. ప్రతివాడికి ఏ వనైనా ముందు ఇతరులు చేయాలని వుంటుంది. అందుకే ఎవరూ ముందుకు రారు. ఇకపోతే పోలీసుల సంగతి దొంగని కంటే దోచుకున్నవాణ్ణే పోలీసులు యక్ష ప్రశ్నలువేసి విసిగించి చంపుతారు. స్వేచ్ఛను చుట్టూ తిరగలేక వాడి మచ్చుపూస్తుంది. అందుకే రిపోర్టు చేయటానికి స్వేచ్ఛనుకు వెళ్ళరు. నువ్వు కూడా జేబుదొంగతనం చాకచక్యం నేర్చుకోవాలి. తప్పుచేసినా సమయస్ఫూర్తితో తప్పించుకోవాలి.”

“అయితే ఆ గారడీవాడి సంగతి ఏమిట? వాము నింజంగా బ్రతుకుతుందా?”

“లేదు. అది వెట్టి మాటలు. కొంచెంసేపైన తర్వాత అతడు పేకముల్లలు బయటకుతీసి గాలిలోకి విసురుతూ గారడీచేసాడు. అప్పుడు అందరూ వాముసంగతి మరిచిపోతారు. దీనినే, దృష్టి చుశ్చించడం అంటారు. ఓ పెద్ద సమస్యతో

సతమతమోతూంటే దానినుంచి దృష్టి మళ్ళించేందుకు మరో సమస్య సృష్టించాలి. అప్పుడు ప్రజలు మొదట సమస్యను మరిచిపోతారు.”

“మరైతే ఆ మందులు అమ్మేవాడి సంగతి ఏమిటి?”

“ఏ మందులోనూ అన్ని శక్తులుండవు. ఉన్నా అన్నిటికీ అది పనిచేయదు. అతడు హిమాలయాల్లోంచి దానిని పట్టుకునిరా లేదు. మందులు అమ్మేవాడిలా మాటలు నేర్చుకోవాలి. లేనిదానిని వున్నట్టు నమ్మించాలి.”

ఇలా మాడు రకాల వింతలు చూసిన తర్వాత వాటిని అర్థంచేసుకున్న తర్వాత కొడుకుకు జ్ఞానోదయం కలిగింది.

“నాయనా! చదువులు ఎన్నివున్నా లాభం ఏమిలేదు. ఆ చదువుకున్నవాళ్ళని శాసించేది రాజకీయనాయకులే. వాళ్ళకు చదువుతో పనిలేదు. అందుకే నీకు ఇలాంటి చదువునేర్పారు. నువ్వు ఆ ముగ్గురి గుణాలు నేర్చుకుంటే చాలు దేశాన్ని ఏలవచ్చు. చరిత్రకు ఎక్కవచ్చు.” చిన్నప్పుడు తండ్రి అన్న మాటలు యిప్పటికీ మంత్రీగారికి గుర్తుకు వస్తుంటాయి.